

zondag 19 april 2026, 18:30 uur

Welkom en mededelingen

Ps. 98: 3, 4

Stil gebed

Votum en groet

WKL 187: 1, 2

Geloofsbelijdenis

Ps. 62: 4, 5

Gebed

Lukas 24: 13 - 43

WKL 52

WKL 175

Verkondiging

Dankgebed en voorbeden

Collectemoment

WKL 171

Zegen

Voorganger: Ds. C. van Dam, Ermelo

Organist: André Weerheim

Welkom en mededelingen

Ps. 98: 3, 4

Laat heel de aard' een loflied wezen,
de psalmen gaan van mond tot mond.
De naam des Heren wordt geprezen,
lofzangen gaan de wereld rond.
Hosanna voor de grote Koning,
verhef, bazuin, uw stem van goud,
de Heer heeft onder ons zijn woning,
de Heer die bij ons intocht houdt.

Laat alle zeeën, alle landen
Hem prijzen met een blij geluid.
Rivieren klappen in de handen,
de bergen jubelen het uit.
Hij komt, Hij komt de aarde richten,
Hij komt, o volken weest verblijd,
Hij komt zijn koninkrijk hier stichten,
zijn heil en zijn gerechtigheid.

Stil gebed

Votum en groet

WKL 187: 1, 2

De dag van onze Vorst brak aan.
Zie, Gods gezalfde Koning
gaat tot zijn hemelwoning.
Hoe zal Hij in zijn schoonheid staan
omstraald van morgenlicht
voor 's Vaders aangezicht.

Hij heeft, van dood en graf ontdaan,
het leven weergenomen.
Nu is zijn uur gekomen:
Gods paradijs zal opengaan
en heel de hemel wijd
weerkaatst zijn heerlijkheid.

Geloofsbelijdenis

Ps. 62: 4, 5

Wees stil, mijn ziel, tot God uw Heer,
Hij immers schenkt u altijd weer
zijn heil, - op Hem toch kunt gij bouwen.
Wankel dan niet, want Hij staat vast,
Hij is, ook als het onheil wast,
uw rots, uw enige vertrouwen.

Voorwaar, Hij is mijn heil, mijn rots,
mijn naam rust in de schutse Gods.
O volk, uw God laat u niet vallen.
Als gij voor Hem uw hart uitstort,
vertrouw dat gij gezegend wordt:
God is een schuilplaats voor ons allen.

Gebed

Lukas 24: 13 - 43

De Emmaüsgangers

¹³ En zie, twee van hen gingen op diezelfde dag naar een dorp dat zestig stadiën van Jeruzalem verwijderd was en waarvan de naam Emmaüs was.

¹⁴ En zij spraken met elkaar over al deze dingen die gebeurd waren.

15 En het gebeurde, terwijl zij met elkaar spraken en van gedachten wisselden, dat Jezus Zelf bij *hen* kwam en met hen meeliep.

16 Maar hun ogen werden *gesloten* gehouden, zodat zij Hem niet herkenden.

17 En Hij zei tegen hen: Wat zijn dit voor gesprekken die u al lopend met elkaar voert en *waarom* ziet u er zo bedroefd uit?

18 En de één, van wie de naam Kleopas was, antwoordde en zei tegen Hem: Bent U als enige een vreemdeling in Jeruzalem dat U niet weet welke dingen daar in deze dagen gebeurd zijn?

19 En Hij zei tegen hen: *Welke dan* ? En zij zeiden tegen Hem: De dingen met betrekking tot Jezus de Nazarener, Die een Profeet was, machtig in werken en woorden voor God en heel het volk;

20 en hoe onze overpriesters en leiders Hem overgeleverd hebben om Hem ter dood te veroordelen, en Hem gekruisigd hebben.

21 En wij hoopten dat Hij het was Die Israël zou verlossen. Maar al met al is het vandaag de derde dag sinds deze dingen gebeurd zijn.

22 Maar ook hebben sommige vrouwen uit ons midden, die vroeg in de morgen bij het graf geweest zijn, ons versted doen staan.

23 En toen zij Zijn lichaam niet vonden, kwamen ze zeggen dat ze zelfs een verschijning van engelen gezien hadden, die zeiden dat Hij leeft.

24 En sommigen van hen die bij ons waren, gingen naar het graf en troffen het ook zo aan als de vrouwen gezegd hadden, maar Hem zagen zij niet.

25 En Hij zei tegen hen: O onverstandigen en tragen van hart! Dat u niet gelooft al wat de profeten gesproken hebben!

26 Moest de Christus dit niet lijden en zo in Zijn heerlijkheid ingaan?

27 En Hij begon bij Mozes en al de profeten en legde hun uit wat in al de Schriften over Hem *geschreven* was.

28 En zij kwamen dicht bij het dorp waar ze naartoe gingen en Hij deed alsof Hij verder zou gaan.

29 En zij drongen er bij Hem op aan en zeiden: Blijf bij ons, want het is tegen de avond en de dag is gedaald. En Hij ging naar binnen om bij hen te blijven.

30 En het gebeurde, toen Hij met hen *aan tafel* aanlag, dat Hij het brood nam en het zegende. En toen Hij het gebroken had, gaf Hij het aan hen.

31 En hun ogen werden geopend, en zij herkenden Hem, maar Hij verdween uit hun gezicht.

32 En zij zeiden tegen elkaar: Was ons hart niet brandend in ons, toen Hij onderweg tot ons sprak en voor ons de Schriften opende?

33 En op datzelfde moment stonden zij op en keerden terug naar Jeruzalem, en vonden de elf *discipelen* en hen die bij hen waren, bijeen.

34 Die zeiden: De Heere is werkelijk opgewekt en is aan Simon verschenen.

35 En zij vertelden wat er onderweg *gebeurd was*, en hoe Hij door hen herkend was bij het breken van het brood.

Verschijsning aan de elf apostelen

36 En toen zij over deze dingen spraken, stond Jezus Zelf in hun midden en zei tegen hen: Vrede *zij* u.

37 En zij werden angstig en zeer bevreesd en dachten dat ze een geest zagen.

38 En Hij zei tegen hen: Waarom bent u in verwarring en waarom komen *zulke* overwegingen op in uw hart?

39 Zie Mijn handen en Mijn voeten, want Ik ben het Zelf. Raak Mij aan en zie, want een geest heeft geen vlees en beenderen, zoals u ziet dat Ik heb.

40 En terwijl Hij dit zei, liet Hij hun de handen en de voeten zien.

41 En toen zij het van blijdschap nog niet geloofden, en zich verwonderden, zei Hij tegen hen: Hebt u hier iets te eten?

42 En zij gaven Hem een stuk van een gebakken vis en van een honingraat.

43 En Hij nam het aan en at het voor hun ogen op.

WKL 52

1. Traag waren onze harten,
te traag om te verstaan
waarom Gij, man van smarten,
dat leed moest ondergaan.

2. Slechtziende onze ogen:
hoe waren wij verblind,
toen Gij voorbij kwam lopen,
een vreemdeling, een vriend.

3. En onze lege handen
ontvingen in dat uur,
zodat ons hart ging branden
en vonkte van nieuw vuur.

4. Heer, onze stille tongen
die vatten vrolijk vlam,
toen wij de lofzang zongen
en Gij het brood opnam.

5. En onze open monden
die zegenden uw naam,
toen wij verbaasd de wonden
diep in U zagen staan.

6. En onze moede voeten
die vlogen vliegensvlug
om treurenden te groeten:
De Heer is weer terug!

7. Hoe branden onze harten,
zij hunkeren te gaan,
te zingen door de landen -
De Heer is opgestaan!

WKL 175

1. Ik zeg het allen, dat Hij leeft,
dat Hij is opgestaan,
dat met zijn Geest Hij ons omgeeft
waar wij ook staan of gaan.

2. Ik zeg het allen, en de mond
van allen zegt het voort,
tot over 't ganse wereldrond
de nieuwe morgen gloort.

3. Nu schijnt ons deze wereld pas
der mensen vaderland:
een leven dat verborgen was
ontvangen wij uit zijn hand.

4. Tenonder ging de sterke dood,
tenonder in de vloed;
nu straalt ons in het morgenrood
zijn toekomst tegemoet.

5. De donkere weg die Hij betrad
komt uit in 't hemelrijk,
en wie Hem volgen op dat pad,
worden aan Hem gelijk.

8. 't Is feest, omdat Hij bij ons is,
de Heer die eeuwig leeft
en die in zijn verrijzenis
alles herschapen heeft.

Verkondiging

Dankgebed en voorbeden

Collectemoment

WKL 171

Geprezen zij de Heer die eeuwig leeft,
die vol ontferming ieder troost
en alle schuld vergeeft,
die heel het aards gebeuren vast in handen heeft.

Hem zij de glorie, want Hij die overwon
zal nooit verlaten wat zijn hand begon.
Halleluja, geprezen zij het Lam,
dat de schuld der wereld op zich nam.

Verdreven is de schaduw van de nacht,
en wie Hem wil aanvaarden wordt
eens veilig thuisgebracht.

Voor hem geldt ook dit wonder: alles is volbracht.

Hem zij de glorie, want Hij die overwon
zal nooit verlaten wat zijn hand begon.
Halleluja, geprezen zij het Lam,
dat de schuld der wereld op zich nam.

Hij doet ons dankbaar schouwen in het licht,
dat uitstraalt van het kruis, dat eens
voor ons werd opgericht;
en voor ons oog verrijst een heerlijk vergezicht.

Hem zij de glorie, want Hij die overwon
zal nooit verlaten wat zijn hand begon.
Halleluja, geprezen zij het Lam,
dat de schuld der wereld op zich nam.

Zegen

U/ jij bent van harte uitgenodigd voor de volgende dienst

Zondagochtend 26 april 2026

Voorganger: Ds. A.D.J. Wessels, Woudenberg

Organist: Ad Schouls